

ठाणे वेध २०१४

पावलोपावली रुतले काटे, तरी रस्त्याला कधी न सोडायचं
काळोखी नभात, अकेला तारा, त्याला पाहून पुढं रं
चलायचं।।६।।

मनात उमले, इवलासा कोंब, त्याला वादळापासून जपायचं
प्रेमाचं पाणी आणि कष्टाचं खत त्याला, नेमाने रोजचं
घालायचं।।९।।

एकाच्या हातात दुसऱ्याचा हात, घेऊन उर्जेला एकत्र
जोडायचं

कामाच्या गतीत, घामाच्या थेंबात, नृत्याचं लावण्य
शोधायचं।।२।।

भरात आला आता स्वप्नाचा ध्यास, तर रातीला दिवस
करायचं

ताणाच्या क्षणाला, थकल्या तनाला, सर्वांना आपलं
म्हणायचं।।३।।

यशाच्या वेशीत गुढ्याकमानी, तरी बेडकीगत नाही रं
फुगायचं

नजरेपल्याड आहे अजून आकाश, त्याला कवेत घेऊन
जगायचं।।४।।